

NACRT

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA O PITANJIMA SUKCESIJE**

Zagreb, veljača 2004.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O PITANJIMA SUKCESIJE

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora o pitanjima sukcesije, sadržana je u odredbi članka 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske (« Narodne novine», br. 41/01.- pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Raspadom bivše SFRJ u odnosima država sljednica - Republike Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Republike Makedonije, Republike Slovenije i Srbije i Crne Gore - ostalo je niz neriješenih pitanja vezano za sukcesiju bivše države. I dok su pojedine države sljednice samostalno postizale sporazume o podjeli vanjskih financijskih dugova bivše SFRJ u međunarodnim financijskim institucijama i komercijalnim bankama, ostalo je neriješeno pitanje podjele imovine bivše SFRJ, uključujući i pitanja raspodjele imovine bivše NBJ u Banci za međunarodna poravnanja (BIS), nekretnina i pokretnina u inozemstvu, pitanja zaštite privatnog vlasništva i stečenih prava, te arhiva. Pregovori i rad na ovim pitanjima trajali su više od osam godina (pod pokroviteljstvom Međunarodne konferencije o bivšoj Jugoslaviji, potom vijeća za provođenje mira PIC-a, te uz posredovanje Sir Arthura Wattsa) tijekom kojeg razdoblja su četiri države sljednice (Republika Hrvatska, Bosna i Hercegovina, Republika Makedonija i Republika Slovenija) definirale svoje stavove glede sukcesije gotovo jedinstveno, na osnovi načela međunarodnog prava, dok je SRJ, svojom nekooperativnošću i zahtjevom za kontinuitetom onemogućavala dogovore o pitanjima sukcesije. Nakon promjene vlasti u SR Jugoslaviji i odustajanja od zahtjeva za kontinuitetom, stvoreni su uvjeti za učinkovite i konstruktivne pregovore oko sukcesije. U travnju 2001. godine, na novom krugu razgovora o sukcesiji održanom u Bruxellesu, postignut je sporazum izaslanstava pet zemalja sljednica bivše SFRJ o podjeli imovine bivše NBJ u Banci za međunarodna poravnanja, postignuti načelni dogovori o pojedinim pitanjima, te utvrđeni su okviri za ugovorno reguliranje pitanja sukcesije u odnosima država sljednica sklapanjem međunarodnog ugovora, nacrt kojeg je, sačinio Sir Arthur Watts.

Na pregovorima održanim u Beču od 14. do 25. svibnja 2001. godine, pod pokroviteljstvom međunarodne zajednice, uz posredovanje Sir Arthura Wattsa, postignut je dogovor te parafiran Sporazum o sukcesiji, koji je potom dana 29. lipnja 2001. godine u Beču i potpisan. Ugovor je u ime Republike Hrvatske potpisao g. Tonino Picula, ministar vanjskih poslova.

Potpisani Ugovor jedinstveni je pravni, ali i politički dokument kojim je, u danim okolnostima, na zadovoljavajući način postignut politički dogovor i konsenzus oko raspodjele imovine, dugova i arhiva, te oko nekih drugih pitanja vezanih za raspad bivše SFRJ. Člankom 7. Ugovora, utvrđeno je da Ugovor, zajedno s

naknadnim sporazumima postignutim u provedbi aneksa, konačno rješava međusobna prava i obveze država sljednica vezano za pitanje sukcesije.

Da bi Ugovor stupio na snagu potrebno je da ga ratificiraju svih 5 država sljednica, od kojih su do sada ostale četiri države to već učinile.

Interes Republike Hrvatske. Stupanjem na snagu Ugovora o pitanjima sukcesije stvorit će se uvjeti za okončanje višegodišnjeg postupka sukcesije bivše SFRJ, te osigurati pravni temelj za konačnu raspodjelu preostale imovine bivše SFRJ. Okončanje tog postupka od posebnog je političkog značenja za Republiku Hrvatsku za koju stupanje na snagu ovog Ugovora znači raskidanje svih preostalih veza s državama nastalim na području bivše SFRJ. Problem sukcesije kao vrlo složeno i politički osjetljivo pitanje stupanjem na snagu ovog Ugovora postaje stvar prošlosti, i tako prestaje opterećivati bilateralne odnose sa susjednim državama. Time se stvaraju povoljni uvjeti za razvijanje stabilnih odnosa sa susjedima koji se okreću budućnosti, a to čini i temelj regionalne stabilnosti u ovom dijelu Europe. Stabilnost regije i razvijanje suradnje sa susjednim državama ključ su za gospodarski napredak Republike Hrvatske kao i važan korak u postupku približavanja Europskoj uniji. Europska unija opetovano iskazuje interes da se ovo pitanje riješi, tako da svako daljnje odgađanje postupka potvrđivanja Ugovora nepotrebno usporava tempo kojim Republika Hrvatska ispunjava uvjete u postupku približavanja Europskoj uniji.

Odmah nakon potpisivanja Ugovora o pitanjima sukcesije, u okviru Vlade Republike Hrvatske iniciran je postupak za pripremu materijala i upućivanje Ugovora Hrvatskom saboru na potvrđivanje. S postupkom se zastalo nakon što se na prvom sastanku Odbora za financijsku aktivu i pasivu (odbora koji okuplja predstavnike svih država sljednica a koji od potpisivanja Ugovora do njegovog stupanja na snagu djeluje na privremenim osnovama) utvrdilo da iz jedne stavke financijske aktive koja je predmet raspodjele i koja je izričito utvrđena Ugovorom, u stvarnosti nedostaje 589 mil. USD (umjesto 645,55 mil USD na računima je ostalo tek oko 50 mil. USD).

U protekle dvije godine Vlada Republike Hrvatske je uložila dosta napora i učinjeno je mnogo pokušaja da se utvrdi istina o nestalim sredstvima i otklone razlozi koji su priječili nastavak potvrđivanja Ugovora. Vlada Republike Hrvatske nastavit će, u suradnji s Hrvatskom narodnom bankom, poduzimati potrebne radnje u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja vezano za sredstva koja su predmet raspodjele u skladu s člankom 5, stavkom (1), podstavkom (iii) Aneksa C Ugovora o pitanjima sukcesije.

Uz navedeno, napominje se da rad na raspodjeli arhivske građe i rad na utvrđivanju i raspodjeli vojne imovine, za koju je Ugovor utvrdio samo načela utvrđivanja i raspodjele, ne može započeti dok Ugovor ne stupi na snagu. Jednako tako valja imati na umu da, zbog znatnog protoka vremena od raspada bivše SFRJ kao i činjenice mogućeg neodgovarajućeg održavanja imovine za koju se nije znalo kojoj sljednici pripada, svako daljnje odlaganje konačne raspodjele preostale imovine bivše SFRJ može imati za posljedicu smanjenje njezine vrijednosti.

Slijedom navedenog, ocjenjuje se da su se stvorili uvjeti za nastavak postupka potvrđivanja Ugovora o pitanjima sukcesije pred Hrvatskim saborom.

Dosadašnje aktivnosti na temelju Ugovora. Iako Ugovor nije stupio na snagu, neke njegove odredbe (o osnivanju i početku rada pojedinih tijela nadležnih za provedbu dijelova Ugovora) privremeno se primjenjuju od dana potpisa. Tako su s radom započeli Zajednički odbor za financijsku aktivu i pasivu radi provedbe Aneksa C, Zajednički odbor za diplomatsku i konzularnu imovinu radi provedbe Aneksa B, kao i Zajednički stalni odbor u čiju nadležnost ulazi nadzor nad primjenom Ugovora u cjelini. Države sljednice su od potpisivanja posebno zajednički radile na utvrđivanju podataka vezanih za pitanje raspodjele kliringa bivše SFRJ i na postizanju načelnog dogovora o raspodjeli nekretnina u inozemstvu.

U okviru Zajedničkog odbora za diplomatsku i konzularnu imovinu dogovorena je dodjela i primopredaja po jedne nekretnine bivše SFRJ svakoj od država sljednica kako je predviđeno u samom ugovoru (RH je pripala zgrada veleposlanstva bivše SFRJ u Parizu, BiH zgrada veleposlanstva u Londonu, Makedoniji zgrada generalnog konzulata u Parizu, Sloveniji zgrada veleposlanstva u Washingtonu a SRJ zgrada rezidencije u Parizu). Republici Hrvatskoj dodijeljena je na čuvanje zgrada veleposlanstvu bivše SFRJ u Santiagu de Chileu do konačne podjele. Odbor je održao niz sastanaka na kojima su se usuglašavali interesi oko raspodjele ostale imovine bivše SFRJ u inozemstvu, podijeljene su i umjetnine iz pet preuzctih objekata te je izvršena i njihova fizička podjela između novih vlasnika. Podjela umjetnina vršila se po nacionalnom ključu, a strani i nepoznati autori pripali su zemlji kojoj je pripao i objekt.

U okviru rada Odbora za financijsku aktivu i pasivu dogovoren je i s ruskom stranom potpisan Memorandum o reguliranju uzajamnih financijskih potraživanja po obračunima vezanim uz robnu razmjenu između bivšeg SSSR-a i bivše SFRJ. Memorandumom je utvrđen udio RH u iznosu od 297.148.922,92 klirinških dolara (23%). Memorandum se privremeno primjenjuje od dana potpisa, a stupit će na snagu kada sve države sljednice okončaju svoju unutarnju proceduru. Nakon njegovog stupanja na snagu, Ruska Federacija će sa svakom pojedinom državom sljednicom sklopiti poseban dvostrani ugovor u kojem će se ugovoriti redoslijed i način njegova podmirivanja.

Valja napomenuti da zbog drugačijih stavova slovenske strane ovaj Ugovor do kraja ne rješava probleme devizne štednje u komercijalnim bankama u smislu preuzimanja obveza naspram vlasništva štediša i primjerene zaštite njihovih prava. Iz tih razloga Ugovorom je predviđen nastavak pregovora oko raspodjele jamstva bivše države nad deviznom štednjom, pod okriljem Banke za međunarodne poravnanja u Baselu (članak 7, Aneks C Ugovora). Nakon potpisivanja Ugovora, tako su, pod pokroviteljstvom BISa, vođeni su pregovori o garancijama bivše SFRJ i njene NBJ na deviznu štednju građana u komercijalnim bankama. Međutim, ti su razgovori okončani bez rezultata. Države sljednice su na poziv iz BISa dostavile svoja stajališta i argumentaciju o navedenoj problematici, održano je nekoliko sastanaka na kojima su stajališta sljednica (Slovenije s jedne strane i ostalih 4 država sljednica s druge strane) ostala suprotstavljena. Budući da posrednik kojeg je imenovala BIS (g. Meyer) nije imao mandat nametnuti rješenja već samo posredovati u razgovorima i predlagati rješenje koja bi mogla biti prihvatljiva za sve sljednice, nakon što je predložio kompromisno rješenje za koje nije dobio suglasnost država sljednica, zaključio je da je njegov zadatak okončan. Vrijednost ovih razgovora ipak je u tome što je postalo vidljivo da je Slovenija za potrebe izrade ključa raspodjele financijske aktive u

ugovoru o sukcesiji kao sredstva koja pripadaju Sloveniji, odnosno Ljubljanskoj banci, navela i one devizne depozite koje je ta banka prikupila od hrvatskih štediša preko svoje poslovnice u Zagrebu. Vlada Republike Hrvatske će i dalje nastojati ubrzano riješiti pitanje duga Ljubljanske banke hrvatskim štedišama, i to kako u multilateralnom tako i u bilateralnom okviru.

III. PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Zakonom o potvrđivanju Ugovora o pitanjima sukcesije, potvrđuje se predmetni Ugovor, kojim se u odnosima država sljednica, na načelima međunarodnog prava o sukcesiji i suverene jednakosti država, države sljednice suglasno utvrđuju osnove za pravičnu međusobnu raspodjelu prava, obveza, imovine, dugova i odgovornosti bivše SFRJ. Ugovor se sastoji od preambularnog dijela i 13 članaka, u kojima se postavljaju načela rješavanja pitanja sukcesije, u skladu s međunarodnim pravom i sporazumom stranaka, te način brzog rješavanja eventualnih sporova oko tumačenja i primjene njegovih odredbi.

Sastavni dio Ugovora čini i njegovih sedam aneksa i tri dodatka i to:

Aneks A - Pokretna i nepokretna federalna imovina

Aneks B - Diplomatska i konzularna imovina

Aneks C - Financijska imovina i obveze

Aneks D - Arhivi

Aneks E - Mirovine

Aneks F - Ostala prava, interesi i obveze

Aneks G - Privatno vlasništvo i stečena prava

Dodatak uz Ugovor - Imovina kod Banke za međunarodna poravnanja

Dodatak uz Aneks B - Diplomatska i konzularna imovina bivše SFRJ u inozemstvu

Dodatak 1 Aneksu C - Ovlast za otkrivanje podataka središnjim bankama i/ili nadležnim ministarstvima glede podataka o financijskoj i drugoj imovini SFRJ u središnjim bankama trećih zemalja i/ili u drugim financijskim institucijama

Ugovorom su države sljednice preuzele obvezu poduzeti neophodne mjere kako bi do konačne raspodjele spriječile gubitak, oštećenje ili uništenje arhiva i imovine bivše SFRJ, za koje jedna ili više sljednica ima interes.

Za potrebe nadzora i koordinacije provedbe Ugovora, Ugovorom je osnovan Stalni zajednički odbor, kao tijelo u kojem će se raspravljati sva pitanja koja se javе tijekom provedbe Ugovora.

Bitna pitanja i rješenja sadržana u Aneksima:

Aneks A - Pokretna i nepokretna državna (savezna) imovina

- nepokretna imovina s njezinim pripadcima te pokretna imovina ostaju državi sljednici na čijem su se državnom području nalazile u trenutku proglašenja neovisnosti svake od država sljednica. Ukoliko je imovina neovlašteno nakon tog datuma uzeta s područja te države, mora se vratiti ili platiti odgovarajuća naknada.

- predmeti kulturne baštine vraćaju se sljednici /državi porijekla. Zahtjev za povrat takve imovine potrebno je postaviti najkasnije u roku dvije godine od stupanja na snagu Ugovora.
- pokretna državna vojna imovina, isključena je iz ovog aranžmana, te će ista biti predmet posebnih dogovora. Međutim, vojna imovina koja se može koristiti u civilne svrhe također je predmet raspodjele na način utvrđen ovim Aneksom.
- između država sljednica u pravilu nema kompenzacija
- u svrhu provedbe Aneksa, kao i rješavanja mogućih pitanja oko njegove provedbe, osniva se poseban Zajednički odbor.

Aneks B - Diplomatska i konzularna imovina

- utvrđen ključ raspodjele nekretnina (u naravi, a ne u obliku novčanih isplata), po kojem Republika Hrvatska dobiva 23,5 %, te načelo podjele prema geografskom ključu, kako bi se onemogućilo da bilo koja sljednica dobije nekretnine samo na jednom području. Oprema svih nekretnina preuzima se sa zgradama, osim predmeta koji čine kulturno nasljeđe pojedine države sljednice.
- utvrđen mehanizam podjele prema kojem prvo dolazi do privremene i djelomične podjele po jedne nekretnine za svaku državu sljednicu (RH je pripalo veleposlanstvo u Parizu), dok se konačna podjela utvrđuje sporazumom između pet država sljednica
- predviđeno osnivanje Zajedničkog odbora koji će za potrebe daljnje raspodjele utvrditi postupak raspodjele.

Aneks C - Financijska imovina i obveze

- definira se što sve ulazi u financijsku imovinu bivše SFRJ (novac, zlato, dragi metali, depoziti i druga financijska prava) koja je pripadala federaciji, te obveze i dugovi - dugovi bivše SFRJ, dugovi garantirani od SFRJ i financijski zahtjevi prema SFRJ - osim već preuzetih prema IMF-u, Pariškom i Londonskom klubu.
- u financijske obveze bivše SFRJ ulaze garancije SFRJ ili njezine NBJ na devizne štedne uloge građana položene kod poslovnih banaka ili nekoj od njenih ispostava u bilo kojoj od država sljednica, kao i na štedne uloge kod poštanskih banaka. Dogovoreno je da će raspored garancija biti predmetom dodatnih razgovora između država sljednica uz posredovanje financijskih stručnjaka Banke za međunarodna poravnanja u Baselu, s time da se pri tome posebno uzme u obzir potreba zaštite devizne štednje pojedinaca.

Republika Hrvatska zalaže se za rješenje prema kojem će svaka država sljednica preuzeti garancije po bankama koje imaju sjedište ili su imale pravnu osobnost na njezinom području, što su do sada sve države sljednice, osim Slovenije, jednostrano svojim internim zakonodavstvom u pravilu već prihvatile i regulirale. Istodobno s potpisivanjem Ugovora, pet sljednica je uputilo zajednički zahtjev Baselskoj banci za pružanje "dobrih usluga" i logistike u dodatnim pregovorima. Nastavak razgovora očekuje se u listopadu ove godine.

- imovina i obveze koji su već raspodijeljeni neće se više dirati i te su raspodjele konačne.

- SR Jugoslavija treba riješiti pitanje preostalog duga kod Pariškog i Londonskog kluba (članak 3. stavak 2.), sljednice se odriču međusobnih zahtjeva vezanò za Pariški i Londonski klub, neovisno o tome kako će se riješiti odnos između ta dva kluba i SRJ.
- utvrđen je ključ za podjelu financijske imovine (po kojem Republika Hrvatska dobiva 23%). Predviđeno je da se po potpisivanju ugovora, putem ovlaštenih predstavnika država sljednica - eksperata središnjih banaka, koji bi činili Odbor, dogovori način realizacije podjele ovih sredstava. Također je u dodatku Aneksa ustanovljena mogućnost provjere financijskih podataka koji se odnose na financijsku imovinu NBJ kao i ostalu imovinu SFRJ na koju se odnosi rezolucija Vijeća sigurnosti broj 1022 - blokirani računi.

Aneks D - Arhivi

- vezano uz podjelu arhivskog gradiva bivše SFRJ - potvrđena primjena načela provenijencije i funkcionalne pertinencije, pertinencije u okviru većih cjelina koje se sadržajno odnose na jednu ili više država, te očuvanja cjelovitosti arhivskih fondova i mogućnost pristupa i kopiranja zajedničkog arhivskog gradiva:
 - arhivski fondovi nastali na području jedne države sljednice, koji su od 1918-1990 odneseni u Beograd, imaju se vratiti toj državi
 - dio arhivskoga gradiva koji je neophodan za normalno upravljanje područjem, u skladu s načelom funkcionalne pertinencije, prelazi na odgovarajuću državu sljednicu
 - dio arhivskoga gradiva bivše SFRJ koji čini veću sadržajnu cjelinu prelazi u odgovarajuću državu sljednicu:
 - ukoliko se izravno odnosi na neki teritorij, ili
 - ukoliko je nastao na teritoriju jedne ili više država, ili
 - ukoliko se sastoji od međunarodnih ugovora koji se odnose na određeni teritorij.
 - ostalo arhivsko gradivo bivše SFRJ koje nije izričito obuhvaćeno pojedinim člancima ili se pravično raspodjeljuje ili se čuva kao zajednička baština u jednoj od država koja osigurava slobodan pristup, o čemu se treba postići sporazum u roku od šest mjeseci od dana stupanja Ugovora na snagu.
- u roku od dvije godine od dana stupanja Ugovora na snagu svaka sljednica ima pravo identificirati arhivsko gradivo i postaviti zahtjev za arhivskim gradivom u smislu gornjih načela.
- predviđa se sastanak arhivskih stručnjaka radi provedbe ovoga Aneksa i nadzor nad provedbom od strane zajedničkoga Odbora, u smislu čl. 4. Ugovora.

Aneks E - Mirovine

- svaka od država sljednica preuzela je obvezu dalje isplaćivati odobrene mirovine umirovljenicima koji su uplaćivali doprinose u mirovinski fond te države, u skladu s njezinim propisima, bez obzira na državljanstvo i prebivalište korisnika.

- svaka se država također obvezuje isplaćivati mirovine svojim državljanima koji su bili javni ili vojni službenici bivših saveznih institucija, ukoliko su se takve mirovine i doprinosi namirivali iz saveznog budžeta ili drugih saveznih sredstava, a ako su državljani više država sljednica, mirovina će se isplaćivati na način:
 - ako osoba ima prebivalište u jednoj od država čiji je državljanin, ta će joj država isplaćivati mirovinu,
 - ako osoba nema prebivalište u jednoj od sljednica čiji je državljanin, mirovinu će joj isplaćivati ona država u kojoj je osoba imala prebivalište 1. lipnja 1991.

U pogledu isplata ovih mirovina dvostrani ugovori između sljednica imaju prednost pred odredbama ovog Aneksa.

Aneks F - Ostala prava, interesi i obveze

- Aneks je općeg karaktera i obuhvaća ostalu "aktivu" i "pasivu" bivše SFRJ koje bi se mogle pojaviti, odnosno koje nisu obuhvaćene ostalim aneksima (npr. prava iz intelektualnog vlasništva, tužbe protiv SFRJ za određena potraživanja i dr.)
- ostala prava, interesi i obveze koji nisu obuhvaćeni Ugovorom raspodijelit će se naknadno u pravičnim omjerima.
- ova prava i obveze rješavat će se u okviru Stalnog zajedničkog odbora.

Aneks G - Privatno vlasništvo i stečena prava

- aneks se odnosi na obvezu zaštite privatnog vlasništva i stečenih prava fizičkih i pravnih osoba koje su imali na dan 31. prosinca 1990. godine, bez obzira na državljanstvo, nacionalnost i prebivalište. Ugovori koji su naknadno sklopljeni protivno ovom načelu ništavni su. Aneksom je također utvrđena i zaštita ugovora koji su sklopljeni između tadašnjih javnih poduzeća država sljednica. Ova prava bit će priznata, zaštićena i ponovo uspostavljena, odnosno kompenzirana (naknađena).
- države sljednice dužne su osigurati uvjete za zaštitu ovih prava - utvrđuje se pravo na pristup sudovima (na temelju reciprociteta) radi zaštite navedenih prava
- utvrđena je mogućnost da se i o ovom pitanju sklope dvostrani ugovori između sljednica.
- glede stanarskih prava, utvrđeno je da se ona štite na nediskriminirajućoj osnovi u skladu s domaćim zakonodavstvom, a čime je u osnovi odbijen prijedlog SRJ da se sva stanarska prava vrate na stanje 31. prosinca 1990.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Provedba Zakona neće zahtijevati osiguranje dodatnih financijska sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske

V. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora (« Narodne novine», br. 6/02, 41/02) i to u drugim osobito opravdanim razlozima i to u prvom redu zbog interesa za što skorije stupanje na snagu Ugovora, te početak primjene mehanizama utvrđenih Ugovorom, a posebice stvaranje pretpostavki za provedbu raspodjele federalne imovine, diplomatske i konzularne imovine, a posebice preostale financijske imovine, na načelima utvrđenim Ugovorom.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom (na koji rezerve nisu dopuštene), kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka u pravilu ne mogu vršiti izmjene i dopune teksta ugovora, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje.

VI. TEKST KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O POTVRĐIVANJU S OBRAZLOŽENJEM

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora »Narodne novine«, br. 28/96.), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske, predlaže se da Vlada Republike Hrvatske pokrene postupak donošenja, po hitnom postupku, Zakona o potvrđivanju Ugovora o pitanjima sukcesije

Nacrt konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Ugovora o pitanjima sukcesije, s obrazloženjem glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA
O PITANJIMA SUKCESIJE**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor o pitanjima sukcesije, potpisan u Beču dana 29. lipnja 2001. godine, u izvorniku na engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora o pitanjima sukcesije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Za Bosnu i Hercegovinu
Zlatko Lagundžija
ministar vanjskih poslova

Za Republiku Hrvatsku
Tonino Picula
ministar vanjskih poslova

Za Republiku Makedoniju
Ilija Filipovski
potpredsjednik Vlade

Za Republiku Sloveniju
Dimitrij Rupel
ministar vanjskih poslova

Za Saveznu Republiku Jugoslaviju
Goran Svilanović
ministar vanjskih poslova

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je Ministarstva financija, Hrvatske narodne banke, Ministarstva vanjskih poslova, Ministarstva obrane, Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi, Ministarstva pravosuđa, Ministarstva kulture, Državnog arhiva i drugih državnih tijela u čiji djelokrug ulaze pitanja obuhvaćena Ugovorom.

Vlada Republike Hrvatske nastavit će poduzimati potrebne radnje u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja vezano za sredstva koja su predmet raspodjele u skladu s člankom 5. stavkom (1) podstavkom (iii) Aneksa C Ugovora o pitanjima sukcesije.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona Ugovor o pitanjima sukcesije nije na snazi, ali se u skladu s člankom 12. Ugovora, njegov članak 4. stavak 3., članak 5 Aneksa A, članci 1. te 5.-6. Aneksa B, kao i članak 6 te Dodatak Aneksa C, privremeno primjenjuju od dana potpisivanja Ugovora, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora, objaviti nakon njegovog stupanja na snagu.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u «Narodnim novinama».

Predsjednik Hrvatskog sabora
Vladimir Šeks, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. ovog Zakona propisano je da se potvrđuje Ugovor o pitanjima sukcesije sukladno odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske (« Narodne novine», broj 41/01. – pročišćeni tekst) čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Ugovorom.

Članak 2. sadrži tekst Ugovora o pitanjima sukcesije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3., stavak 1, utvrđeno je da je provedba Zakona u djelokrugu Ministarstva financija, Hrvatske narodne banke, Ministarstva vanjskih poslova, Ministarstva obrane, Ministarstva rada i socijalne skrbi, Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave, Ministarstva kulture, Državnog arhiva i drugih državnih tijela u čiji djelokrug ulaze pitanja obuhvaćena Ugovorom

U stavku 2, utvrđuje se da će Vlada Republike Hrvatske nastaviti poduzimati potrebne radnje u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja vezano za sredstva koja su predmet raspodjele u skladu s člankom 5. stavkom (1) podstavkom (iii) Aneksa C Ugovora o pitanjima sukcesije

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Ugovora o pitanjima sukcesije, odnosno Ugovor nije na snazi, već se pojedine njegove odredbe privremeno primjenjuju od dana potpisivanja, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno u skladu s člankom 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. utvrđuje se stupanje na snagu Zakona o potvrđivanju Ugovora o pitanjima sukcesije.